

පුරාවිද්‍යාව

ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය

ජාතික පුරාවිද්‍යා දින සමරු කලාපය 2005

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල
සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය

පුරාතන ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය

සංස්කරණය

ආචාර්ය ඩබ්.එච්.විජයපාල
අනුර මනතුංග

සංස්කාරක මණ්ඩලය

ඥානා මල්දෙනිය
ප්‍රියාන්ත ගුණවර්ධන
ගාමිණී අදිකාරි
ආචාර්ය ඒ.එච්.එම්.එච්.අබයරත්න
සුමිත් රණසිංහ

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල
සංස්කෘතික හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය

2005

පුරාතන
ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2005

පිටපත් 1000

ලිපිවල අන්තර්ගතය පිළිබඳ වගකීම ඒ ඒ කතුවරුන් සතු වේ.

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල
212, බොද්ධාලෝක මාවත,
කොළඹ 07.

ISBN : 955-613-188-4

© මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල ප්‍රකාශන අංකය : 399

පිට කවරය :

මිහින්තලේ කන්දේ චේතියේ
වාහල්කඩ කුලුණක ක්‍රි.ව. 2 වන
සියවසට අයත් කැටයම කි.

කවරය සැලසුම	:	මංගල කටුගම්පොළ
සම්බන්ධීකරණය සහ සහාය සංස්කරණය	:	විනුා දඹදෙනිආරච්චි ලකා උඩවත්ත
පරිගණක පිටු සැකැස්ම	:	මනෝජනි පිරිස් මපිත්ඌ දයානි රසිකා මහේෂ්වරී

මුද්‍රණය : පෙලිකන් ප්‍රින්ටර්ස් පුද්ගලික සමාගම, නැදිමාල, දෙහිවල

සංස්කාරක සටහන

ජාතික පුරාවිද්‍යා දිනයට සමගාමීව මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන පුරාතන ශාස්ත්‍රීය ලිපි සංග්‍රහය සාමූහික ව්‍යාපාරයක ප්‍රතිඵලයකි. මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල, පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව, ජාතික කෞතුකාගාර දෙපාර්තමේන්තුව, ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය හා සම්බන්ධ පුරාවිද්‍යාඥයෝ රැසක් ම මේ කාර්යයෙහි ලා උත්සුක වූහ. සති දෙකක පමණ කෙටි කාලයක් තුළ ඔවුහු මේ සඳහා ලිපි සම්පාදනය කළ හ.

පුලු මස 07 වන දා ට යෙදී තිබෙන ජාතික පුරාවිද්‍යා දිනය, එදින සිට සතියක් පුරා දිපව්‍යාප්තව ක්‍රියාත්මක කිරීමටත්, එහි අංගයක් ලෙස මෙම ලිපි සංග්‍රහය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමටත් කටයුතු කරනු ලැබුවේ සංස්කෘතික කටයුතු හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ හිටපු අමාත්‍ය ගරු විජිත හේරත් මැතිතුමා සහ නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය ගරු සමන්ත විදාරත්න මැතිතුමාත්, දැක්වූ උනන්දුව සහ අනුග්‍රහය නිසාම ය. එම දෙපළටත්, එම අමාත්‍යාංශයේ සම්බන්ධීකරණ ලේකම් ලෙස කටයුතු කළ වමන්ද ජයනාථ සහ විජේදාස හේවාචිතාරණ යන මහතුන්ටත් මේ කාර්යයෙහි ලා අපගේ ස්තූතිය හිමි විය යුතු ය.

සංස්කෘතික කටයුතු සහ ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් ඒ.පී.ඒ. ගුණසේකර මහතාගෙන් සහ පුරාවිද්‍යා අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ආචාර්ය සෙනරත් දිසානායක මහතාගෙන් මේ කාර්යයෙහි ලා ලැබුණු සහයෝගය ද අතිවිශාල ය.

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ විද්‍යාත්මක ප්‍රකාශන උපදේශක මහාචාර්ය පී.එල්.ප්‍රේමතිලක මැතිතුමා සහ ප්‍රකාශන අංශයේ කාර්ය මණ්ඩලයේ සියලු ම දෙනා මේ සඳහා කැප වී ක්‍රියා කළ හ. මෙහි අලංකාර පිටකවරය කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුරාවිද්‍යා අංශයේ කවීකාචාර්ය මංගල කටුගම්පොළ මහතා විසින් සකස් කරනු ලැබී ය. ඉතා ඉක්මනින් මෙහි මුද්‍රණ කටයුතු නිසි ලෙස ඉටු කර දුන් පෙලිකන් පින්ටර්ස් පුද්ගලික ආයතනයේ කාර්ය මණ්ඩලයට ද අපගේ ස්තූතිය හිමි විය යුතු ය.

සති දෙකක් පමණ කෙටි කාලයක් මෙතරම් විශාල ශාස්ත්‍රීය ලිපි ප්‍රමාණයක් එක් රැස් කොට, පුරාවිද්‍යා ක්ෂේත්‍රයට දායා ද කිරීමට හැකිවීම පිළිබඳව අප සැම සතුටු වන අතර ඒ සඳහා විවිධාකාරයෙන් සහාය දැක් වූ සැමට අපගේ කෘතඥපුර්වක ස්තූතිය හිමි වේ.

සංස්කාරක මණ්ඩලය

පටුන

පිටුව

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සුඛපැතුම් පණිවිඩය

ගරු අගමැතිතුමාගේ සුඛපැතුම් පණිවිඩය

සංස්කෘතික කටයුතු හා ජාතික උරුමයන් පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාගේ පණිවිඩය

පුරාවිද්‍යා අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමාගේ පණිවිඩය

මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමාගේ පණිවිඩය

සංස්කාරක සටහන

පුරාවිද්‍යාව

1. පුරාවිද්‍යාව: එහි පරමාර්ථය, අරමුණු සහ මූලික කාර්යයන්	- අනුර මහතුංග	1-5
2. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්ලයිස්ටෝසීන් අවධිය හා පුරාණ දේශගුණය	- කැලුම් මනමේන්ද්‍රආරච්චි හා අනුෂි තිසාරා කාරියවසම්	6-19
3. ප්‍රාග් ඓතිහාසික උරුමය කළමනාකරණය	- ගාමිණී අදිකාරි	20-23

ඓතිහාසික පුරාවිද්‍යාව

4. මහින්දාගමනය සනාථ කරන පින්-බිම රාජ්‍ය කෙළ හෙවත් රජගල	- ආචාර්ය ඒ.එච්.එම්.එච්.අබයරත්න	24-28
5. චූළාරාමය	- අනුෂි තිසාරා කාරියවසම්	29-43
6. මහමෙව්නාවේ සිංහ වික්‍රාන්තිය	- මහාචාර්ය ටී.පී.කුලතුංග	44-51
7. අනුරාධපුර යුගයේ ස්තූපය අවකාශය තුළ අර්ථ විචරණය වීම	- රාජ බණ්ඩාර	52-67
8. අනුරාධපුර අභයගිරි විහාරයේ කැණීම්වලදී හමු වූ පැරණි වර්ණාලේපිත උළුවල සම්භවය සහ සංයුතිය පිළිබඳ නැවත සලකා බැලීමක්	- ආචාර්ය මොහාන් අබයරත්න	68-73
9. කලනාති කණ්ණිකා හෙවත් පුරාණ නැගෙනහිර කැලණියේ පුරාවිද්‍යා අවශේෂ	- සීවලී බණ්ඩාර මහතුංග	74-86
10. වලව තදී තෙර අතිත ජනවාසයන්ගේ සමාජයීය සබඳතා	- ගාමිණී දොඩම්වල	87-94
11. ශ්‍රී ලංකාවේ අතිත වාරි උරුමය හා වාරි පුරාවිද්‍යාව	- චන්දන රෝහණ විතාකාරිච්චි	95-100
12. පොළොන්නරු යුගයේ අවසානයේ සිට මහනුවර යුගය දක්වා සඳකඩපහනේ වර්ධනය	- ඒ.ඒ.දයානන්ද අමරසේකර	101-108

13	මහනුවර යුගයේ විතු කෙරෙහි බලපෑ මූලාශ්‍ර පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්	- උදා කෙටිපිටියේ	109-126
14.	පුරාවිද්‍යාත්මක උපයෝගිතාව හා භාවිතය : මැටි බදුන්	- රංජිත් ඩණ්ඩාර දිසානායක	127-132

අතිලේඛන සහ නාණකවිද්‍යාව

15.	සමනබැඳි විහාරයේ වහරල ලිපිය	- සුජය හබරකඩ වජිර හිමි	133-138
16.	ආරම්භයේ සිට ක්‍රි.ව. 11 වන සියවස දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ඓතිහාසික මූලාශ්‍රවලින් හඳුනාගත් මුදල් හා සම්බන්ධ තොරතුරු	- ඉනෝකා බාලසූරිය	139-149
17.	පුරාණ ලක්දිව වාණිජ කටයුතුවල ඉතිහාසය	- තුසිත මැතිදිස්	150-160

සංස්කෘතික උරුමයන්

18.	පුරාවිද්‍යා උරුමය සංවර්ධන ව්‍යාපෘති හා බලපෑම් ඇගයීම් ක්‍රියාත්මක කිරීම	- ශ්‍රීගාන්ත ගුණවර්ධන	161-172
19.	සංවර්ධනය වන රටවල පවතින ඓතිහාසික නගර උරුමය කළමනාකරණයේදී තුඩු දෙන ගැටළු හා අභියෝග	- විතූ දඹදෙනිආරච්චි	173-181
20.	සංස්කෘතික උරුමය අතිමුළු ජය ගත යුතු අභියෝග	- අරුණ රාජපක්‍ෂ	182-194
21.	ශ්‍රී ලාංකීය දේවාල ග්‍රාම තුළ පිවමාන ලකුණ : සොරගුණේ ග්‍රාම ස්මාරකය	- සුමිත් රණසිංහ	195-201
22.	ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිත පැරණි මුදල් ඒකක ක්‍රම	- සෙනරත් වික්‍රමසිංහ	202-205
23.	ශ්‍රී ලංකාවේ ගිණි-අවි භාවිතයේ ඓතිහාසික පසුබිම	- ඉන්දික ගුණවර්ධන	206-220
24.	ශ්‍රී ලංකාවේ අම්බලම්	- වාසනා සිරිමල්වත්ත	221-229
25.	ශ්‍රී ලංකාවේ මැලේ උරුමය	- එස්.රා මෙලාති සල්සික්	230-239

13. මහනුවර යුගයේ චිත්‍ර කෙරෙහි බලපෑ මූලාශ්‍ර පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

උදා හෙට්ටියේ

ක්‍රි.ව. දහ අට වන සියවසේ දී මහනුවර රාජධානිය පිහිටුවීමෙන් පසු නැවතත් ශ්‍රී ලංකාවේ ඛිතුසිතුවම් කලාවේ පුනරුදයක් ඇති විය. ඊට හේතුව: එවකට පිරිහී තිබුණු බුදු දහම පුනර්ජවනය කිරීමට රාජානුග්‍රහය ලැබීම. හික්නුන් වහන්සේලා මුලිකත්වය ගැනීම මෙන්ම ජනතා සහයෝගය ද නො අඩුව ලැබීම යන්නයි. කිරිති ශ්‍රී රාජසිංහ රජුගේ කාලයේ දී, සියම් දේශයෙන් උපසම්පදාව ගෙන්වා, උපසම්පදා කර්මය යළිත් පුනර්ජවනය කොට යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමට හික්නු සංඝයා ඇතුළු ගිහි ජනතාව උනන්දු වූ බවට සාධක තිබේ. වැලිවිට සරණාකර මානිමියන්ගේ මුලිකත්වයෙන් ඇති වූ බෞද්ධ පුනර්ජවනය නිසා සිද්ධස්ථානවල විශේෂ දියුණුවක් ඇති විය. මේ නිසා ඛිතුසිතුවම් කලාව ද නව මුහුණුවරකින් නැවත උද්දීපනය වන්නට විය. 18 වන සියවසේ දී උපසම්පදා නොලත් ඇතැම් හික්නුන් ද, සිතුවම් කලාවේ නියැලුන බවට සාධක ඇත. දෙගල්දොරුවේ හා රිදී විහාරයේ සිතුවම් කළ දෙවරගම්පොල සිල්වත් තැන එබඳු පුද්ගලයෙකි. කෙසේවෙතත් කලා ශිල්ප ආරක්ෂා වූයේ, වර්ධනය වූයේ, වෙහෙර විහාර හා දේවාල ඇසුරු කොට ගෙන බව පැහැදිලි කරුණකි. බුදු සමයේ පරිනානිය, කලාශිල්ප වල පරිනානියට හේතු වූයේ ද මේ කරුණු නිසාමය. විශේෂයෙන් ම දඹදෙණියුගයේ සිට මහනුවර යුගය දක්වා රටේ පැවති අස්ථාවර තත්ත්වයන් නිසා වෙහෙර විහාර සුලභ නොවීම, ඛිතුසිතුවම් විරල වීමට එක් හේතුවක් වූ බව පැවසිය හැකිය. එසේම චිත්‍ර ඇදීමෙහි නිරත වූ ශිල්පී පරම්පරාවල වැඩීමට එකී පසුබිම සරු තුමියක්

නොවීම ද විශේෂ හේතුවක් විය. මේ අවධියේ හික්නුන් වහන්සේලා වෙහෙර විහාර

වල චිත්‍ර ඇන්දවීමට උනන්දු නොවුවද, පෙතිකඩ සිත්තම් කර්මාන්තය නොඅඩුව සිදු කළ බවට සාධක ඇත. (පුරාණ තුන් සරණාය: 1948 : 92) (Beal. S.: 1869, 155) (සෙනෙවිරත්න අනුරාධ, 1983 : 176)

මහනුවර සමයට අයත් චිත්‍ර සංඛ්‍යාත්මක ඒකකයක් යැයි නිර්ණය කිරීම දුෂ්කරයි. එයට හේතුව විහාරාරාම විශාල ප්‍රමාණයක්, නුවර රාජධානිය තුළ ව්‍යාප්තව වී තිබීමයි. මහනුවර චිත්‍ර කිරිති ශ්‍රී රාජසිංහ රජුගේත් (1747 - 1781) ඔහුගෙන් පසු රජ වූ රාජාධිරාජසිංහ රජුගේත් (1782-1798) කාලයේ දී අඳින ලද හෝ අළුත්වැඩියා කළ ඒවාය. පැරණි ලෙන් විහාර ගණනාවකම ඉපැරණි චිත්‍ර මකා දමා අළුතෙන් චිත්‍ර ඇඳ තිබේ. මහනුවර සම්ප්‍රදායට අයත් ඛිතුසිතුවම් වල දිනවකවානු සාමාන්‍ය වශයෙන් දැන ගත හැකිය. ක්‍රි.ව.1755 - 60 දක්වා වූ මහනුවර යුගයේ මුල් කාලයේ දී මැදවල විහාරස්ථානයේ චිත්‍ර කරන ලද බවත් එක්දහස්තත්සිය හැත්තෑ ගණන්වල හා 1780 ගණන් වල දෙගල්දොරුවේව චිත්‍ර අදින ලද බවත්, මෙම විහාරාරාමවල යොදා ඇති දිනවකවානු අනුව සිතා ගත හැකිය. මැදවල හා සුරියගොඩ චිත්‍රවල නිරූපනයව අක්ෂරාකාරී වූ සම්ප්‍රදායෙන් ආරම්භ වී දඹුල්ල, දෙගල්දොරුව, දළදා මාලිගාව වැනි ස්ථානවල විශාල පන්තල ක්‍රමයේ සංරචණය දක්වා, චිත්‍ර විකාශනය වීමේ